

แบบสรุปผลงานการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ชื่อผลงาน การพัฒนาศักยภาพและการเพิ่มทักษะทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐาน อำเภออย่างสีสุราช

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาวเสาวรส หวังเหนี่ยวกลาง

หน่วยงาน การพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช สังกัด โรงพยาบาลอย่างสีสุราช

1. ความสำคัญของผลงานหรือวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้น

ปัจจุบันเครือข่ายระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอำเภออย่างสีสุราช มีหน่วยกู้ชีพขั้นพื้นฐาน (First Responder) ให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่อำเภออย่างสีสุราช จำนวน 3 หน่วย จากสถิติการให้บริการมีแนวโน้มการเรียกใช้บริการเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2566 มีจำนวน 651 ครั้ง และปี 2567 มีจำนวน 851 ครั้ง แสดงว่าประชาชนผู้รับบริการสามารถเข้าถึงการบริการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินมากขึ้น และจุดเน้นของโรงพยาบาลอย่างสีสุราช มุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพการดูแลผู้ป่วยโรค Fast track ได้แก่ STEMI , Stroke , Sepsis ,Traumatic brain injury , Trauma ดังนั้นในการออกปฏิบัติการแต่ละครั้งการดูแลผู้ป่วย ณ จุดเกิดเหตุ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปฏิบัติการต้องมีความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วย ณ จุดเกิดเหตุอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสม ได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการมากที่สุด โดยมีการเพิ่มการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและการฝึกทักษะการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเข้ามาอีก ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมมาก่อนต้องได้รับการทบทวนและฟื้นฟูความรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การดูแลผู้ป่วย ณ จุดเกิดเหตุ เป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามมาตรฐานที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด แต่ยังคงพบว่าการออกปฏิบัติการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินหลายทีมกู้ชีพยังขาดความชำนาญและความมั่นใจในการปฏิบัติ เนื่องจากการฝึกอบรมที่ไม่ต่อเนื่อง หรือขาดแนวทางที่มีประสิทธิภาพ และการกู้ชีพนอกสถานพยาบาลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ภาวะฉุกเฉินทางการแพทย์สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา และการช่วยเหลือผู้ป่วยได้อย่างทันท่วงที ณ จุดเกิดเหตุ จะช่วยเพิ่มโอกาสรอดชีวิต ลดความพิการ และลดความรุนแรงของอาการได้ ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพการเพิ่มทักษะทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ทีมหน่วยกู้ชีพขั้นพื้นฐาน (First Responder) มีความมั่นใจและมีการปฏิบัติการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง และยังมีในหลายประเทศ ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ และมีโอกาสได้ทำการฝึกอบรมการช่วยชีวิต ขั้นพื้นฐานร่วมกับการใช้เครื่องช็อกไฟฟ้าหัวใจอัตโนมัติ (เออีดี: AED) ดังนั้นเรามองเห็นว่าการทบทวนฟื้นฟูความรู้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการสร้างความมั่นใจต่อการปฏิบัติการช่วยเหลือให้ผู้ป่วยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการกู้ชีพเบื้องต้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน

2. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

- เพื่อพัฒนาศักยภาพการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐาน
- เพื่อเพิ่มทักษะและความมั่นใจของเจ้าหน้าที่กู้ชีพในการช่วยชีวิต

- เพื่อให้ทีมกู้ชีพสามารถปฏิบัติการได้อย่างถูกต้องและทันเวลาในสถานการณ์ฉุกเฉิน
- เพื่อเพิ่มทักษะและความมั่นใจการใช้เครื่องช็อกไฟฟ้าหัวใจอัตโนมัติ (เออีดี: AED) ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพสำหรับทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐานและประชาชนทั่วไป

3. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

- ระยะเวลาดำเนินการ เดือน กุมภาพันธ์ 2568 - สิงหาคม 2568 ดำเนินการขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ปัญหา

- ตรวจสอบทักษะและประสบการณ์ของทีมกู้ชีพที่มีอยู่
- วิเคราะห์ปัญหา พบปัญหาได้แก่ ทีมกู้ชีพออกเหตุล่าช้า มีความผิดพลาดในการทำ CPR การประเมินที่จุดเกิดเหตุไม่ถูกต้อง การนำส่งผู้ป่วยหนักโดยไม่ประสานทีมกู้ชีพขั้นสูงออกเหตุร่วม
- วิเคราะห์ปัญหา พบปัญหาได้แก่ ประชาชนบางกลุ่มยังไม่รู้จักเครื่อง AED และยังไม่กล้าการใช้งาน

2. ออกแบบหลักสูตรการฝึกอบรม

- ใช้การเรียนรู้แบบ ให้ความรู้เชิงทฤษฎี
- ใช้การฝึกปฏิบัติ จำลองสถานการณ์จริง และ ฝึกปฏิบัติการทำ CPR และการใช้ AED ผ่านโมเดลฝึกอบรม
- ออกหน่วยอบรมแก่ผู้นำชุมชน , Caregiver , กลุ่มโรงเรียน โดยใช้การฝึกปฏิบัติ จำลองสถานการณ์จริง

3. ดำเนินการฝึกอบรม

- จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นระยะ ๆ พร้อมการทดสอบทักษะ
- ให้ทีมกู้ชีพฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองแบบทีม (Team-Based Training)
- ประเมินผลผ่านการสอบปฏิบัติและการวัดผลในสถานการณ์จริง

4. ติดตามและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

- ติดตามผลการปฏิบัติของทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐานหลังฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 6 เดือน
- ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
- อัตราการมี ROSC ของผู้ป่วยภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล OHCA (Out-of-hospital Cardiac Arrest) ที่ทีมกู้ชีพ ร่วมกับ Team A ได้ CPR ทั้ง Trauma และ Non Trauma

4. ผลการดำเนินงาน / ผลสัมฤทธิ์ / ประโยชน์ที่ได้รับ

- ทีมกู้ชีพมีความชำนาญในการช่วยชีวิตเพิ่มขึ้น 80% หลังการฝึกอบรม
- ระยะเวลาการตอบสนองของทีมกู้ชีพลดลงจาก 10 นาที เหลือ 5 นาที
- อัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วยฉุกเฉินเพิ่มขึ้น 30 %
- เจ้าหน้าที่กู้ชีพมีความมั่นใจมากขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่

5. ปัจจัยความสำเร็จ

- บุคคล: ความร่วมมือของทีมกู้ชีพ แพทย์ และบุคลากรทางการแพทย์ และมีพยาบาลเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ENP ในการให้ความรู้และฝึกทักษะ
- หน่วยงาน: การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงพยาบาลยางสีสุราช หน่วยงานทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานท้องถิ่น
- วิธีการ: ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง (Hands-on Training) และ Simulation-Based Training

6. บทเรียนที่ได้รับ

- การฝึกอบรมต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีการทบทวนสม่ำเสมอ
 - มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน และทบทวนการดูแลผู้ป่วยของทีมกู้ชีพขั้นพื้นฐานที่ไม่เหมาะสม
- ข้อเสนอแนะ
 - มีแนวทางการขยายการอบรมกู้ชีพขั้นพื้นฐานแก่ ประชาชนทั่วไป และในส่วนราชการ

ภาคผนวก

ผลงานการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ Best Practice

ออกหน่วยอบรมการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน ณ โรงเรียน

ผลงานการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ Best Practice

การอบรมกู้ชีพขั้นพื้นฐานแก่ อาสาภักย์ พระภิกษุสามเณร และ ประชาชนทั่วไป

ผลงานการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ Best Practice

การอบรมกู้ชีพขั้นพื้นฐานแก่ ผู้นำชุมชน และ caregiver